

Ralph Guldahl

1938

US MASTERS går i april hvert år og i 1938 delte Harry Cooper og Guldahl andreplassen, to slag etter vinneren Henry Picard. For andre året på rad glapp den grønne jakka og den prestisjetunge seieren for Ralph Guldahl.

9. – 11. juli tok han det kraftig igjen på Cherry Hill-banen i Denver Colorado. Dette var første gang US OPEN ble arrangert vest for Mississippi og Guldahl var en av favorittene. Før sisterunden søndag ettermiddag, hadde likevel Dick Metz en soleklar ledelse med 4 slag på Ralph Guldahl. Hadde ikke Guldahl chippet rett i koppen for en birdie på det 54. hullet, hadde ledelsen vært enda større.

Sisterunden ble et mareritt, – for Metz. Mens Guldahl gikk som en klokke med bare et par småfeil på hele runden, snublet

Metz seg framover mens han «lakk olje» på annethvert hull. Med 69 slag vant Ralph Guldahl sitt andre US OPEN på rad, seks slag foran Metz, som trasket inn i klubbhuset på 79! Det var den største seieren i US OPEN på 18 år og nå var Ralph Guldahl definitivt verdens beste spiller. To år etter hverandre hadde han en samlet verdenselite bak seg på lista og det var bare Bobby Jones, Mc Dermott og Willie Anderson som tidligere hadde gjort det samme, – vinne to år etter hverandre. Senere har som kjent bare Ben Hogan gjort det samme i 1950 og 1951.

Noen få dager senere gjorde Ralph Guldahl en bragd som ingen senere har gjort etter ham: han dro til St. Louis der han med en sisterunde på 65 vant sitt tredje Western Open på rad. For dem som ikke vet det, var denne turneringen den mest prestisjetunge i USA, nest etter de tre Majors.

1939

I England kom det ut en bok i 1954 med tittelen THE COMPLETE GOLFER. Boken er en antologi med de beste golfhistoriene fra forfattere og journalister over hele golfverdenen. Boken kom ut samtidig både i Australia, USA, England og Canada. På side 250 står en avskrift av William Richardson s artikkel i mai-nummeret i 1939 av det amerikanske bladet GOLF med tittelen GULDAHL WINS THE MASTERS. Richardsons beskrivelse av Ralphs siste ni hull er blitt en mye sitert klassiker men her er litt av bakgrunnen:

Etter to runder på Augustabanen i april 1939 ledet Gene Sarazen et slag foran Sam Snead og Ralph Guldahl. Regnvær gjorde at begge sisterundene ble spilt søndag med

GULDAHL WINS THE MASTERS

Av William D. Richardson Fra «GOLF», Mai 1939.

Historien om Masters i 1939 dreier seg bare om Guldahls siste ni hull. De er trolig de beste ni hull noengang prestert under et slikt umenneskelig press.

Da den høye, hengslete mesteren fra The Open gikk av den niende greenen på finale-runden hørte han speakeren kunngjøre ved den 18. greenen: «Sam Snead 68, Totalt 280.» For Ralph Guldahl betød dette at han måtte gå sisterunden på 33 for å vinne og dertil sette ny bunerekord. Og det var det han gjorde!

På det 10. hullet fikk Guldahl en birdie 3, en god oppmuntring ettersom Snead hadde misset en meterputt og fått fem på dette hullet. Guldahl var nære en birdie 3 på det 11. Ballen landet bare en køllelengde fra flagget og skjente bortover greenen. Likevel senka han nesten putten, – bare noen små centimeter fra hullkanten stoppet ballen.

Så skulle han spille hullet som ødela sjansene hans to år tidligere. Da hadde ballen landet foran på greenen, spunnet tilbake og ned i vannet. Etter droppen fikk han bogey 5 og på neste hull en dobbel 6 mens Byron Nelson som kom etter fikk 2 og 3, birdie og eagle og tok inn seks slag!

Dette gjentok seg ikke nå, for Guldahl gikk rett på flagget og stoppet ballen en drøy meter fra koppen for en ny birdieputt. Men denne gang bommet han.

Dermed var det seks hull igjen og spille, og han måtte spille dem to under par for å vinne. De fleste av disse hullene er forræderiske der en ledelse kan forsvinne med lynets hastighet. Ingen visste dette bedre enn Guldahl. Vi kommer nå til det hullet der

Guldahl gjorde et av de beste golfslag i historien. Det 13. er et dogleg venstre par-5 hull med et bekkefar som svinger seg oppover venstresiden av fairwayen helt opp til greenen. Der svinger den til høyre som et hinder rett foran putte-overflaten. Utslaget til Guldahl var langfra bra. Ballen gikk altfor høyt og landet kort. Ingen av de andre spillerene, Sarazen eller Picard den forsvarende mester, hadde brukt noe annet enn jern for å spille trygt. Ikke Guldahl! På tross av dårlig sideleie og avstanden til hullet, – minst 210 meter, dro «Store Ralph» en 3-wood ut av baggen. Han dro til ballen, sendte den i en lav bane på rett linje mot flagget. Flagget sto på den verste plassen, bare 8 meter fra bekkefaret.

Ballen hadde ikke før forlatt køllehodet før publikum, det største i Masters historie, satte i gang et brøl, for det ble mer og mer klart at ballen ville ende på greenen, en golfbragd i seg selv. Men den gjorde det bedre enn det. Den rullet nesten opp til flagget og stoppet 1 1/2 meter fra koppen hvorfra Guldahl puttet ballen i koppen for en eagle 3!

Det var der tittelen ble vunnet, for det som nå sto igjen var å passe på hvert steg, -hvilket han også gjorde. Han fikk en tung 4er på hull 14, en flott birdie-4 (nesten eagle!) på 15., et par på det korte 16. og et trygt par på 18. etter at han måtte nøye seg med bogey på det 17. hullet. Noen ord om hull 18. Guldahl hadde nå tapt forspranget med bogey på det 17. Han sto nå foran det problemet at det også var lett å få bogey på det 18. dersom utslaget ikke var perfekt.

Guldahls drive var så perfekt at han ikke kunne ha plassert ballen bedre om han hadde prøvd. Etter å ha satt ned igjen 4er jernet i bagen tok han tree-ren og plasserte ballen trygt på den bakre delen av greenen. Alt han hadde igjen var å skubbe ballen nærme hullet, og tappe den for par 4. Og det var det.»

«Guldahl var nest-best i alle golfslag, men til sammen var han best i golf!» Byron Nelson sa dette om Guldahl etter seieren i US MASTERS 1939.

et rekordpublikum på 8000. På tredjerunden på morgenen gikk Guldahl opp i teten på 210, Sarazen 211, og Sam Snead, Byron Nelson og noen til på 212. Det skulle bli den mest spennende dagen så langt i Augustas historie og selv idag står denne sisterunden som en milepel for US MASTERS før krigen. Og som på US OPEN i 1937 startet Sam Snead to timer før Guldahl på sisterunden, les Richardsons referat på s 28.

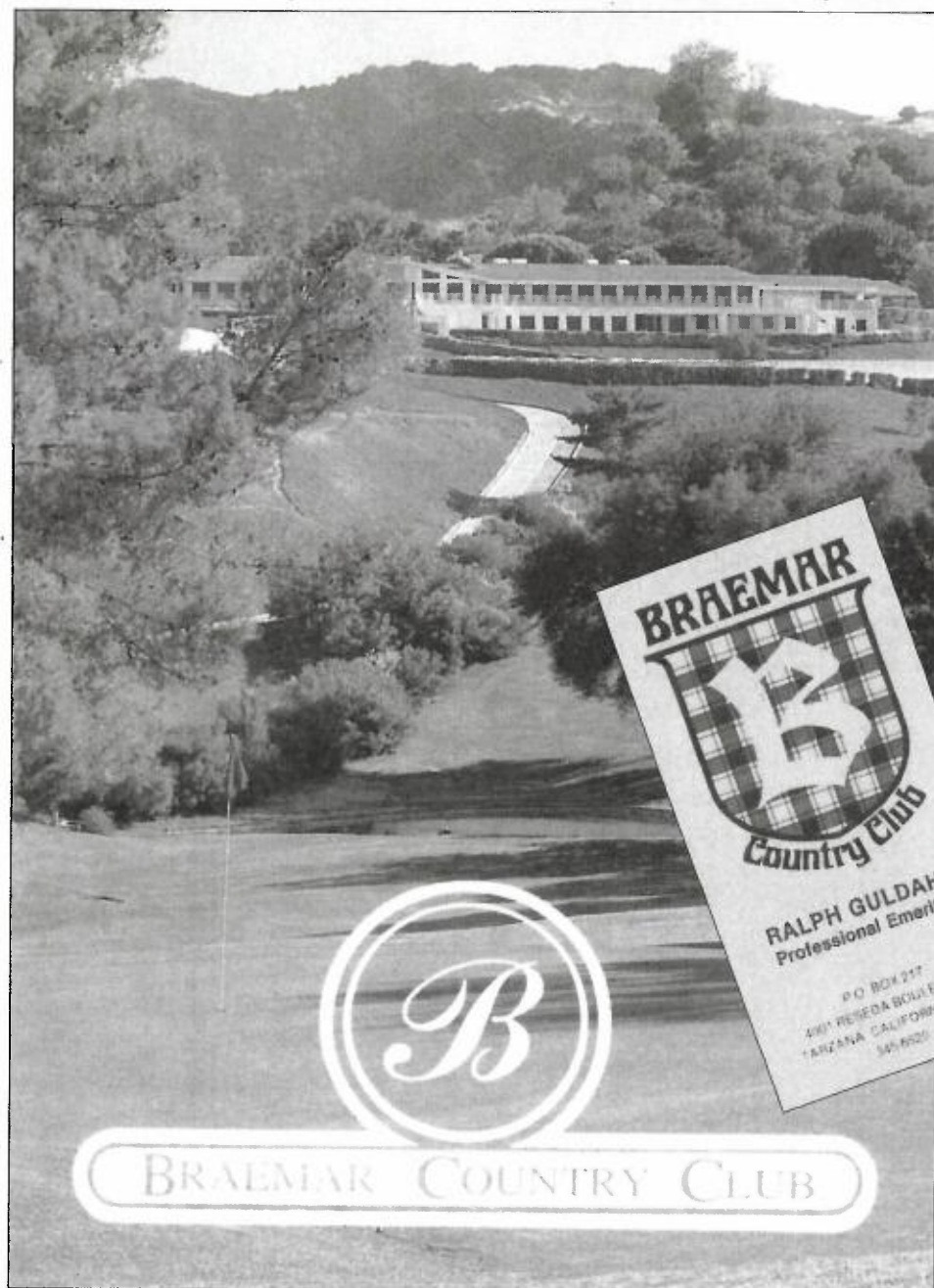
Seierssmilet. Guldahl på toppen av sin karriere. Bildet er tatt etter US OPEN-seieren 1938.

Mysteriet Guldahl

Eventyret om Ralph Guldahl slutter på mange måter her, etter Masters i 1939. Som vinner av den grønne jakken ble han nå invitert til alle senere Masters og i 1940 og 1941 finner vi ham på en 16. plass begge år. I 1940 fikk han med seg to mindre seire: The Milwaukee og Inverness Four-Ball. Deretter er han borte for godt. I 1942 ledet han Canadian Open med to førsterunder på 66 og 68, men deretter sprakk det og Ralph endte langt nede på listene. I boken THE STORY OF AMERICAN GOLF står det:

«I 1941 hadde ikke golfmesteren Ralph Guldahl en uke der han viste spill som var verdig en vinner av tre Western Open, to US Open og en Masters. Hva hadde hendt med Guldahl? Guldahl forsto selv ingen ting. Han prøvde panisk å slå ballen som i - 37, - 38 og - 39 uten å finne touchen igjen. Ikke var det dårlige vaner, - Guldahl verken røkte eller drakk. Selv spurte han alle golfvenner om hjelp og alle sto og så Ralph slå hundrevis av baller for å finne feilen. Ingen kunne hjelpe ham»

Teoriene om Guldahls sammenbrudd

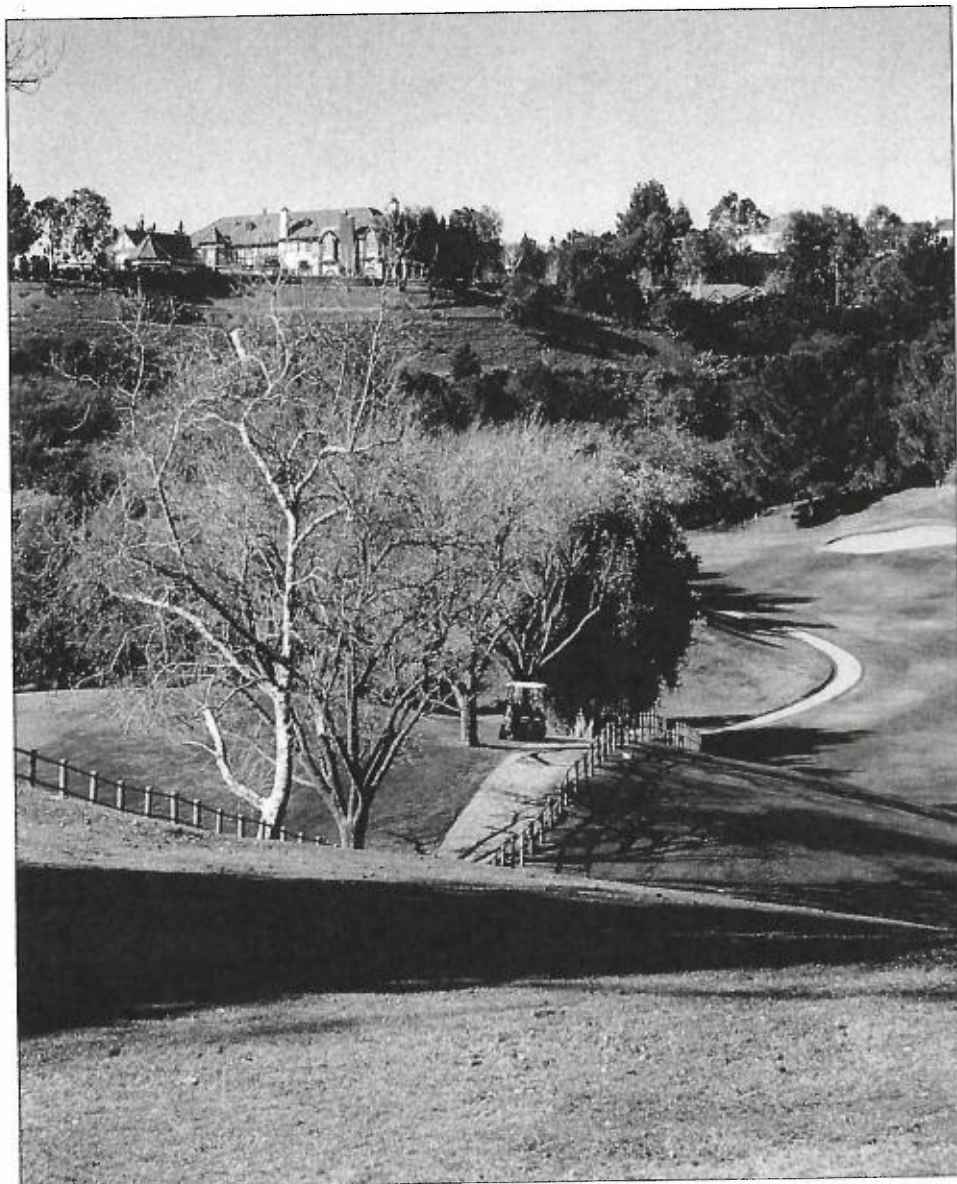
To baner. Braemar Country Club ved Los Angeles. Anlegget har to 18-hulls baner, som begge er en prøve selv for de beste. Guldahls visittkort fra Braemar (innfelt).

var mange. Sam Snead trodde det var grepet hans som var feil, andre at timingen ble ødelagt av en ny måte å puste på. En tredje teori er at Guldahls sving ble ødelagt da han i 1939 ga ut en bok om golfsvingen. Guldahl spilte golf etter intuisjon og følelse. Da han fikk se svingen sin bilde for bilde i sin egen bok, mistet han denne følelsen. Han begynte å tenke over hver bevegelse i svingen og det er riktig at han aldri kom tilbake i spillet etter at boken kom ut høsten 1939.

Ralph Guldahl forlot touren i 1942. Bortsett fra et mislykket comeback i 1949, kom han aldri tilbake i aktivt turneringsspill.

Vanskelige år

«Det var ikke bare tapet av golfsvingen som gjorde at far forsvant fra toppen i amerikansk golf,» sier Guldahls sønn, Ralph jr. til Norsk Golf. «Like viktig var mangelen på motivering. Han var en familiemann utenom det vanlige som koste seg hjemme. Han gruet seg mer og mer til lange bilturer, og det å krysse det amerikanske kontinentet i bil i 1942 var noe annet enn å gjøre det i dag! Dessuten hadde han vunnit alt han kunne drømme om, slik at han manglet det store suget for å holde seg i toppen.» Ralph jr. innrømmer likevel at familien fikk noen vonde år etter

Tøft hull. Det vanskeligste hullet på Guldahl-banen: hull to er en 375 yards dogleg venstre der greenen ligger på toppen av en sterk motbakke opp til venstre på bildet.

at faren sluttet på touren. Først fikk han seg jobb som pro i San Diego Country Club. Der lå det en fabrikk som leverte deler til fly under krigen, så det var mange ivrige golfere å undervise. Fra 1945 til 1949 var familien i Chicago for deretter å flytte tilbake til Los Angeles. Fra 1950 til 1959 livnærte Ralph Guldahl seg som selger av forsikring. «Dette ble de verste år i fars liv», minnes Ralph jr. «Far var en like dårlig selger av forsikring som av biler, og han drømte om golf og gamle storhetsdager hele tiden. På det meste i hans gode år, hadde han fire store Studebakers stående rundt i USA. Nå sto det bare en fem år gammel Chevy i garasjen». Før ble han betalt for, hvor han gikk og bodde, – nå var han «golferen som forsvant så fort».

Lykkelige år på Braemar.

Redningen kom i 1959. Oppe i Santa Monica-åsen, på «baksiden» av Hollywood med praktfull utsikt over hele San Fernando-dalen, ble det dette året bygget en herlig country club med to golfbaner. Utbyggingsselskapet fikk ved en tilfældighet vite om den ulykkelige forsikrings-selgeren med den store fortiden som golfer, og de tilbød Guldahl jobben som golfdirektør for anlegget. «Dermed fikk både far og familien 27 lykkelige år før han døde i 1987. Helt til det siste var han daglig i klubben til glede for medlemmene.»

Braemar Country Club er en vakker og eksklusiv klubb med store tennisanlegg, store velferdsrom og restauranten GULDAHL GRILL ROOM. Den 17. april hvert år er den årlige Guldahl-dagen og etter noen dagers vandring blant klubb-

Ryder Cup-beviset. I Guldahl-restauranten henger beviset på at Ralph Guldahl var med i Ryder Cup 1937 og tatt ut også til konkurranse i 1939. Krigsutbruddet satte en stopper for det og da Ryder Cup tok til igjen etter krigen i Portland i 1947, var det fem år siden Guldahl hadde lagt opp konkurransegolf.

medlemene er det bare ros å høre om Ralph Guldahl. 17. april 1996 ble det avduket en bronseskulptur i helfigur av Guldahl, laget av kunstneren Ron Peka. Skulpturen står på den mest trafikkerte plassen foran klubbhuset der alle som skaple hilsen Guldahl før de slår ut.

«Guldahl var en hedersmann og gentleman i all sitt vesen og han hadde helt starten en fin, oppdragende virkning på medlemmene i klubben vår. Hans mot-

Legender. To legender og to gode venner samlet på Augustabanen en gang på 1970-tallet. Byron Nelson og Ralph Guldahl.

Ralph Guldahl

var «PLAY WITHIN YOURSELF», så det har ikke vært mye køllekasting i denne klubben!» forteller Cliff Litts, en god venn av Guldahl. «Når klubben fikk et nytt medlem var det alltid Guldahl som først spilte en runde med den nye og da viste han alltid fram vestbanen først. Den har fått navnet etter Ralph så banen heter bare Guldahl.»

Hvert år på Braemar ble Guldahl som tidligere vinner invitert til the Masters på Augustabanen. I 1972 holdt han på å lage sensasjon: På 18. hullet på andrerunden satte han putten for birdie og var bare et slag fra å greie cutten!

Ralph Guldahl har ellers også fått all den heder en golfer kan få i USA. Han ble i tur og orden innlemmet i Texas Golf Hall of Fame, Texas Sports Hall of Fame, American Golf Hall of Fame, P.G.A. Golf Hall of Fame og World Golf Hall of Fame.

Sønnen Ralph jr. er nå 62 år gammel og han forteller at det aldri har vært noen kontakt med familien i Norge. Det eneste han husker er at bestemor Anna hadde noen

Guldahl-skulpturen. Laverne Guldahl og Ralph Guldahl jr. etter avdukingen av Guldahl-skulpturen 17. april 1996.

Dyktig instruktør. Ralph Guldahl var en dyktig og tolmelig golf lærer på Braemar.

kraftige søndagsmiddager etter norsk skikk klokka ett hver søndag. Hun serverte svinestek og surkål, poteter og brun saus og masse riskrem til dessert. Bestefar Olaf hadde visstnok en tvillingbror i Norge, men heller ikke Olaf holdt kontakt med familien i hjemlandet.

«Kanskje det kan bli litt mer kontakt etter at dere har vært her?» sier Ralph Guldahl jr. smilende.

STORSLAGEN GOLF WEEKEND

Halling Golf, mellom Gol og Hemsedal, arrangerer golf-weekender for nybegynnere i juni, aug. og sept.

- Grønt kort-kurs med mulighet for å ta grønt kort prøve. Begrenset antall plasser, bestill tidlig!
- Interessante foredrag om hvordan man bør begynne å lære seg å spille golf.
- Tips om valg av riktig utstyr, kostnader og medlemskap på forskjellige baner.
- Oppvarming i eksotiske Tropicana.

TROPICANA
30 grader
og «sol» hele året.

FOR NYBEGYNNERE

Pers Hotell har følgende «golfers weekend tilbud»

2.990,- pr. pers. pr. weekend for helpens., inkl. grønt kort-kurs, foredrag m.m.

Ta også med familien og få gunstige familietilbud ved selvhushold på Granheim Feriesenter v/golfbanen og Pers Appartement. Familien vil garantert ikke kjede seg i Tropicana eller i Gol Motor og Fritidscenter.

Golf-program, informasjon og bestilling på tel: 32 07 54 00

PERS
PERS HOTELL, 3550 GOL